

Arrest

nr. 131 163 van 9 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 17 mei 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 februari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2014.

Gelet op het arrest nr. 120 165 van 6 maart 2014 waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gezien de synthesesamenvatting van 22 maart 2014.

Gelet op de beschikking van 25 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2014.

Gelet op het arrest nr. 124 889 van 27 mei 2014 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 19 juni 2014 om 9.30 uur.

Gelet op het arrest nr. 126 523 van 1 juli 2014 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 28 augustus 2014 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de tweede verzoekende partij en haar advocaat S. TUCI, die tevens de eerste verzoekende partij vertegenwoordigt, en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 voeren opnieuw het begrip “synthesememorie” in. Artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

- 39/73 (, § 1);

– 39/73-1;

– 39/74;

– 39/75;

– 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dus dat de verzoekende partij die daarvoor heeft geopteerd “over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

Het begrip “samenvatten” kan worden gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen.

2. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in hun synthesesmemorie geenszins een samenvatting geven van hun middelen, zoals wettelijk vereist. In hun eerste middel hernemen verzoekers grotendeels het middel, geven zij er zelfs gedeeltelijk een andere invalshoek aan en voegen zij, in de vorm van een repliek op de nota verpakt, nieuwe stukken toe. Deze werkwijze kan uiteraard niet worden beschouwd als het samenvatten ervan in de zin van de voornoemde bepaling. Dit terwijl de meerwaarde van een samenvatting in de synthesesmemorie, als enige proceduristuk van de verzoekende partij op basis waarvan uitspraak wordt gedaan overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, erin bestaat de taak van de vreemdelingenrechter te verlichten (RvS 27 maart 2014, nr. 226.907). Het tweede middel is dan weer een letterlijke herneming van het middel zoals het werd ontwikkeld in het verzoekschrift. Door een processtuk voor te leggen zoals de verzoekers thans doen, maken zij de taak van de vreemdelingenrechter niet lichter maar juist zwaarder.

3. Ter terechtzitting geconfronteerd met deze vaststellingen en met de vraag of hieruit niet moet worden afgeleid dat verzoekers hun belang verliezen, erkennen zij deze dat het inderdaad grotendeels een herneming betreft, maar dat zij ook werden aangevuld met een repliek op de nota. Dit argument doet echter geen afbreuk aan het feit de in de synthesesmemorie opgenomen middelen hoe dan ook moeten worden samengevat (GwH 17 juli 2014, nr. 110/2014).

4. Ingevolge artikel 39/81, zesde lid, van de vreemdelingenwet doet de Raad, indien de verzoekende partij geen synthesesmemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, onverwijld uitspraak waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Het vijfde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij, indien zij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesmemorie wenst neer te leggen, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen beschikt om een synthesesmemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Uit de samenlezing van deze bepalingen blijkt dat de voorwaarde van tijdigheid en de voorwaarde dat alle middelen moeten worden samengevat, cumulatief vervuld moeten zijn opdat de Raad uitspraak zou kunnen doen op basis van de synthesesmemorie. *In casu* hebben verzoekers tijdig een kennisgeving ingediend dat zij een synthesesmemorie wensen neer te leggen en hebben zij dit stuk ook neergelegd binnen de wettelijk bepaalde termijn, doch er is niet voldaan aan de voorwaarde dat alle middelen moeten worden samengevat, zodat de Raad ambtshalve het ontbreken van het vereiste belang dient vast te stellen.

5. Het beroep dient derhalve te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS